

Sygn. akt II Cz 17/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: sędzia SO Bogumił Goraj

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Uniwersytetu (...)w T.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 17 października 2013 r. sygn. akt I Nc 8368/12

postanawia:

1/ odrzucić zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu,

2/ uchylić punkt 2 (drugi) zaskarżonego postanowienia i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy.

II Cz 17/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 17 września 2012 r. Sąd Rejonowy zważył, że pozwana w dniu 23 sierpnia 2013 r. zwróciła się od Sądu Rejonowego w Bydgoszczy o doręczenie odpisu pozwu i kopii doręczenia jej odpisu nakazu zapłaty, a 30 sierpnia 2013 r. złożyła wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu oraz sprzeciw od nakazu zapłaty. Sąd wskazał, że w myśl przepisu art. 502 k.p.c. termin do wniesienia sprzeciwu wynosi dwa tygodnie od dnia doręczenia odpisu nakazu zapłaty. W ocenie Sądu Rejonowego, skoro pozwana najpóźniej w dniu 23 sierpnia 2013 r., powzięła wiadomość o wydaniu nakazu zapłaty, to termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu upłynął w dniu 30 sierpnia 2013 r. Dlatego wniosek o przywrócenie terminu, jako spóźniony, na podstawie przepisu art. 171 k.p.c., odrzucił. Także sprzeciw od nakazu zapłaty Sąd na podstawie przepisu art. 504 § 1 k.p.c. odrzucił, jako spóźniony.

Zażalenie na to postanowienia wniosła pozwana. Zarzuciła Sądowi I instancji naruszenie przepisu art. 171 k.p.c. oraz 504 § 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu, a zażalenie na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu było uzasadnione.

Z przepisu art. 394 k.p.c. wynika zamknięty katalog postanowień, od których przysługuje zażalenie. Nie ma wśród nich postanowienia odrzucającego wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej. Zatem zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu jako niedopuszczalne należało odrzucić (art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c.).

Powyższe nie oznacza, że rozstrzygnięcie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu w ogóle nie podlega kontroli sądu odwoławczego. W myśl przepisów art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zasadność odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu podlega ocenie przy rozpoznawaniu zażalenia na odrzucenie sprzeciwu. Przepis art. 168 § 1 k.p.c. uzależnia przywrócenie terminu od braku winy, a przepis art. 169 § 3 k.p.c. nakazuje wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu dokonanie czynności procesowej. Z kolei przepis art. 169 § 1 k.p.c. określa tygodniowy termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu licząc od ustania przyczyny. Łączna wykładnia tych przepisów prowadzi do wniosku, że tygodniowy termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu rozpoczyna bieg z chwilą, gdy strona może dokonać czynności procesową, której terminowi uchybiła. W przedmiotowej sprawie będzie to dzień, w którym strona zapoznała się z nakazem zapłaty, pozwem i dowodami na jego poparcie. Nie jest nią data zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, jak to przyjął Sąd Rejonowy, bo wraz z zawiadomieniem o wszczęciu egzekucji nie doręcza się odpisu pozwu oraz załączników od niego.

Dlatego Sąd Okręgowy uznał, że Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy i na podstawie przepisów art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji w pierwszej kolejności powinien ustalić, kiedy doszło do doręczenia pozwanej odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu. Należy mieć przy tym na uwadze okoliczność, iż doręczenie przez awizo jest skuteczne jedynie w sytuacji, gdy adres podany w pozwie był miejscem zamieszkania pozwanej. W razie ustalenia, że sprzeciw został złożony po terminie, Sąd Rejonowy powinien zbadać, czy wniosek o przywrócenie terminu został złożony w terminie określonym w przepisie art. 369 § 1 k.p.c. oraz czy uchybienie w dotrzymaniu terminu do wniesienia sprzeciwu było przez pozwaną niezawinione.